



מאחרי מיתרם מאולתר מגרוטאת כח התקבצו בני הכפר וצעקו סיסמות נגד הפאשיזם

הצעיר על הכביש והחלו שרים את שיר השלום. חלק מן הצעירים הערבים הצטרפו אליהם בשירה. גם חברי הכנסת שרו ביחד איתם.

השוטרים עמדו מן העבר השני והביטו על האירוע. רק נוכחותם שם וסיבת האירוע עצמו העבירו את האווירה הידידותית שנוצרה באופן ספונטאני בכפר הגדול והוותיק.

וכך עברה עוד שעה. שעת הצהריים, השעה שבא אמור היה כהנא לבוא, קרבה וכאה. החום גבר.

אחד המארגנים (אולי ראש-המחנה עצה, אולי אחד מחברי-הכנסת) החליט שרצוי שכל חברי-הכנסת, שכאו להזדהות, יעמדו בשורה הראשונה והם ישעצרו כגופם את הגזען התוקפני וימנעו ממנו להיכנס פנימה אל הכפר. חברי-הכנסת נעמדו בציינות בשורה הראשונה. מיוזג מזור של אנשי מערך מעדנה סולודר (בימין המערך) ומפ"ם ועד חברי-הכנסת של הרשימה המתקדמת לשלום ורק"ח (בשמאל) עמדו מעורבבים אלה באלה. הם אפילו לא יכלו לדבר אחד עם השני — לא יהיו מגעים ולא יהיה שיתוף-פעולה בין המערך ובין רק"ח והמתקדמת, הכריו לא פעם ולא פעמיים במהלך השבועות האחרונים. לא היה שיתוף. הם עמדו אלה בצד אלה ולא ידעו מה לעשות כעצמם. כל אחד חיפש נואשות את חבריו לסיעה, כדי שיוכל להחליף עימו מילה ולא ייחדר חלילה בכגידה במפלגה.

נפקד באופן בולט מקומם של אנשי שינוי, אנשי יחד, שבמהלך מערכת הבחירות האחרונה נאבקו נואשות על קולות הערבים. למותר לציין שלא היה שם ולו איש ליכוד אחד (לא צריך ללכת ימינה מזה). כלטו בחסרונם גם כל מי שמכנים את עצמם אנשי-רוח (סופרים, משוררים וכיוצא באלה) המזדווחים לחתום על עצמות ולהצהיר הצהרות הומאניות ולהפריח אימרות שפר נגד הגזענות. איש מהם לא הטריח את עצמו לבוא לאירוע חשוב

הפולטיק השקופים. הם הניחו אותם בצד הדרך, כמעט כמו במיסדר. לאט לאט, אחד אחד, הורידו מעל ראשיהם את הקסדות הלכנות והניחו אותן על המגינים. אחריכך שמטו גם את האלות והחגורים. האווירה היתה נינוחה. היה מוקדם וכלום עדיין לא התרחש. בשלב זה לא ידע איש אם כהנא אכן יבוא. האשם מחמיד, ראש-המועצה, הסי' טובב בין האח"מים כשהוא מברך אותם על בואם. בכל פעם שהופיע חברי כנסת, הכריזו עליו ברמקול, וכל הכרזה כואת לוותה במחיאות כפיים סוערות. אחרי שעה של המתנה מייגעת בשמש חזקה, התיישבו צעירי השומר-

הזווית גדל החום. צל לא היה והאנשים הרבים החלו מתייבשים. בחר צעיר, תושב אוסי-אליפחם, עבר כל הזמן בין האנשים. הוא החזיק בידו מיכל פלסטי צהוב, המלא מים צלולים. בידו השניה כוס וחילק מים לאנשים. כולם שתו מאותה כוס — יהודים וערבים. בין המפגינים הסתובבו צעירים בעלי סירטי שרוול — סדרנים, שראגו שהאנשים לא יתפזרו. מול גוש האנשים הזה, מרחק של כעשרים מטרים ממנו — עמדו השוטרים. גם להם היה חם והם התחילו, לאט לאט, להשיל מעליהם את הציוד הכבד. קודם כל צנחו ארצה מגיני

בשעות הבוקר המקדמות עוד נתנו לסתם ציבור יהודי אוהד להיכנס פנימה אל תוך הכפר, אחריכך כבר לא. חברי-הכנסת רבים (מן המרכז שמאלה) באו להזדהות עם תושבי אוסי-אליפחם ולהפגין ביחד איתם נגד הפאשיזם וכהנא בראשו. האווירה היתה נעימה וידידותית. השוכבים, תושבי הכפר (גברים בלבד) ואוהדים יהודיים עמדו מעורבבים ביחד ומילאו את כל הרחוב הראשי של הכפר, גוש של אנשים מלוכדים, אלפי אנשים, שעמדו ביחד וחיכו. היה חם מאוד. השמש התחילה לעלות מעלה בשמיים וככל שגדלה

שמטרת אנשי-המישטרה היא להגן על כהנא, שמטרתו המוצהרת היא לגרש את תושבי הכפר המסויים הזה מעל אדמתם, אחרי שהצהיר שוב ושוב כי זהו כעצם כפר יהודי, וכי הערבים צריכים ללכת ממנו. השוטרים נשלחו להגן עליו מפני הערבים, אורחי מדינת-ישראל, שאותם הוא רוצה לגרש.

כך נוצר מראש הרקע לעימות שהפך כמעט בלתי-נמנע. בתום היום הלוהט אפשר היה רק לציין שאם לא נהרגו תריסר אנשים כאוסי-אליפחם — תושבי הכפר, המזדהים עימם והו שוטרים — הרי היה זה כמעט נס.

שותים מאותה כוס

תושבי אוסי-אליפחם הודיעו מבעוד יום, כי הם עומדים לקיים שביתה כללית בכפר וכי כל הגברים יעמדו בכניסה לכפר ויחסמו כגופם את הפאשיזם.

צעירים יהודיים, בעיקר קיבוצי ניקים הניכי השומר-הצעיר, התארגנו ערב קודם ובאו לכפר. הם נשאו על גבם שקישינה והתארחו בבתיהם של התושבים.

עם שחר התעורר הכפר כולו, ערבים ויהודים. הצעירים היהודים לבשו את החולצות הכחולות עם השרוך הלבן וירדו בקבוצות קטנות מעורבות למטה, למבואות היצפוניים של הכפר, אל כביש הגישה. הם ישבו על הכביש וציירו ביחד סיסמות נגד הפאשיזם ובוכות דוֹיקום בין שני העמים. האווירה היתה נעימה.

זמן קצר אחרי שהפציע השחר התי חילו להגיע גם כוחות המישטרה ומישמרי-הגבול ותפסו את מקומותיהם בדיוק ליד הכתים הראשונים של הכפר.

לאט לאט התחילו להגיע גם אנשי-ציבור, בעיקר חברי-הכנסת.



ראשיהם במגינים השקופים. השוטרים אופפים בענני עשן וגזא שהתפזרו לעברם ברוח קלה. מהאבנים נפגעו לא רק שוטרים. אלא גם כמה מהמפגינים.

שוטרים מנסים להגן על עצמם ממטר-האבנים שני-תך על ראשם מן ההר שמעליהם. הם מסוככים על